

Galicijské fjordy

RÍAS BAIXAS: PŘEKVAPUJÍCÍ KRAJ NA ZÁPADĚ ŠPANĚLSKA

Rybářské vesničky, „karibsky“ bělostné pláže zalévané průzračnými vodami Atlantiku, zelené pobřežní kopečky. Městečka, v nichž nikdo nikam nespěchá, víno, které se tak skvěle hodí k rybám a proslulým plodům moře, za nimiž se sem jezdí z celého Španělska.

Oblast Rías Baixas se rozprostírá na jihu Galície v nejzápadnější části Španělska. Jméno dostala po zálivech (rías) v ústích řek zařezávajících se hluboko do pobřeží. Jsou čtyři a vzdáleně připomínají norské fjordy. Nejsou tak divoké jako Rías Altas na severu Galície a taky je zde mírnější klima, což přitahuje mnohem více turistů. Přesto nejsou zdejší nádherné pláže přecpány a v červnu a září bývají dokonce liduprázdné. Ovšem přijet do tohoto kraje jen kvůli plážím by bylo málo.

Nikdo nikam nespěchá

Ač není největší (asi 77 tisíc obyvatel), přesto byla v roce 1835 Pontevedra ustavena správním centrem kraje. Pro poznávání Rías Baixas je ideální základnou. Vyznat se na první pokus ve spleti úzkých uliček, často jednosměrných, není zrovna jednoduché. Připadá nám, jako bychom vjeli na pěší zónu, a v duchu se modlíme, aby se neobjevil stráž-

ce zákona a nevpil nám pořádnou pokutu. Neobjevil se, a navíc jsme poznali, jaká je to výhoda ocitnout se ve městě, v němž snad nikdo nikam nespěchá, nikdo si nefuká na čelo, když jste tam, kde být nemáte, zvláště s autem. Protože historické centrum patří především pěším, i když tu na zákaz vjezdu téměř nenarazíte.

Nenarodil se tu Marco Polo?

Vstupujeme do Casa do Barón. Tento skvostný renesanční palác dnes plní funkci hotelu a tahle proměna – na rozdíl od některých jiných „paradores“ (sít státních hotelů většinou v historických budovách) – dopadla docela dobře. Stojí tu od 16. století, kdy Pontevedra dosáhla největší prosperity.

Ve zdejších loděnicích údajně postavili i Kolumbovu karavelu Santa María a mnozí místní patrioti jsou dokonce přesvědčeni, že objevitel Nového světa se v tomto městě narodil. Důkaz pro toto tvrzení neexistuje,

ovšem fakt, že Pontevedra patřila o dvě století později k největším městům Galície a byla významným přístavem, je už doložen zcela jasně. Prosperovala především díky lovu sardinek a rybářský cech tu byl natolik mocný, že si dovilil financovat stavbu mohutné gotické baziliky Santa María la Mayor. Jednu z jejích kuriozit, obrýleného sv. Jeronýma, jsme v té přehršli detailů objevili, až když nám o něm řekli.

Jen tak bez cíle se touláme labyrintem uliček lemovaných paláci, jež zdobí šlechtické erby. Všímáme si větších i menších detailů, obdivujeme půvabná loubená náměstíčka. Na jednom z nich si sedáme k venkovnímu stolku jednoho z lokálů a dáváme si sklenku vína. Kousek od nás klábosí několik starých pánů, u vedlejšího stolu se hraje domino, u protějšího baru se shromažďuje mládež, uprostřed ulice honí pět kluků míčodu. Projíždějící auto zastaví a klidně vyčká, bez troubení, až se kluci stáhnou ke kraji.